

28 Şubat 2002 PERŞEMBE

Sayı : 24681

Devlet Bakanlığından;

EMEKLİLİK ŞİRKETLERİ KURULUŞ VE ÇALIŞMA ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Hükümler

Amaç

Madde 1 - Bu Yönetmeliğın amacı, emeklilik şirketlerinin kuruluş ve çalışma esaslarını düzenlemektir.

Kapsam

Madde 2 - Bu Yönetmelik, Türkiye'de kurulan emeklilik şirketlerinin faaliyete başlaması ile çalışma esas ve usulleri hakkında hükümleri kapsar.

Dayanak

Madde 3 - Bu Yönetmelik, 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununun 26 ncı maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

Madde 4 - Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Kanun: 4632 sayılı Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanununu,
- b) Bakan veya Bakanlık: Hazine Müsteşarlığının bağılı olduğu Bakan ve Bakanlığı,
- c) Müsteşarlık: Hazine Müsteşarlığını,
- d) Kurul: Sermaye Piyasası Kurulunu,
- e) Şirket: Kanuna göre kurulan emeklilik şirketini,
- f) Fon: Emeklilik yatırım fonunu,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Kuruluş, Faaliyete Geçme ve Hisse Devri

Kuruluş İzni ve Başvuru İçin Gerekli Belgeler

Madde 5 - 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun şirket kuruluşuyla ilgili sair hükümleri saklı kalmak kaydıyla, Türkiye'de emeklilik şirketi kuruluşu Bakanın iznine tâbidir. Kuruluşa ilişkin Müsteşarlığa verilecek başvuru dilekçelerine;

a) Kurucuların noter huzurunda imza edecekleri, şekli ve içeriği Müsteşarlıkça düzenlenecek olan birer beyanname,

b) Anonim şirket şeklinde kurulacak olan şirketin Kanun ve mevzuata uygun olarak hazırlanmış ve şirket kurucuları tarafından imzalanmış ana sözleşmesinin bir örneği,

c) Şirket sermayesinin 20 trilyon liradan az olmaması, ödenmiş sermayesinin asgari 10 trilyon lira olması ve kalanının 3 yıl içinde ödenmesinin taahhüt edilmiş olması, hisse senetlerinin nakit karşılığı çıkarılması ve tamamının nama yazılı olması ile sermayenin en az yüzde ellibirinin malî piyasalar konusunda yeterli bilgi ve tecrübeye sahip tüzel kişi ortaklara ait olduğunu gösterir belge,

d) Şirket kuruluşundan itibaren en az beş yıllık hedeflerinin ortaya konulduğu tahmini malî tablolar ile şirketin sermaye artırımları için gereken kaynak tutarını, bu tutarın sağlanacağı kaynakları, bilgi teknolojileri planını ve teknik alt yapıya ilişkin bilgileri içeren yapılabirlik raporu,

e) Gerçek kişi kurucular ile sermayedeki doğrudan veya dolaylı pay sahipliği yüzde on veya daha fazla olan diğer gerçek kişilerce Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü veya Cumhuriyet savcılıklarından, Müsteşarlığa verilmek üzere dilekçe ile talep edilecek arşiv kaydını da içeren, son altı ay içinde alınmış adli sicil belgeleri,

f) Kurucular ile sermayedeki doğrudan veya dolaylı pay sahipliği yüzde on veya daha fazla olan gerçek veya tüzel kişilerin müflis olmadıklarına ve konkordato ilân etmiş bulunmadıklarına ilişkin beyanlar ile tasfiyeye tâbi tutulan bankerler, bankalar, ve sigorta şirketlerinde doğrudan ve dolaylı yüzde on veya daha fazla bir oranda pay sahibi olmadıklarını gösteren Başbakanlık Tasarrufları Koruma Fonu Başkanlığından alınan ve sermaye piyasalarında faaliyet gösteren diğer kurumlar için ise Kuruldan alınan belge ile mevzuata göre faaliyetlerinin tamamen veya belirli faaliyet alanları itibarıyla sürekli veya başvuru tarihinden önceki bir yıl içinde bir ay veya daha fazla süreyle geçici süreyle durdurulmuş olmadığına dair beyanname,

g) Tüzel kişi kurucuların yönetim ve denetimine sahip gerçek kişilerin, (e) ve (f) bendlerinde belirtilen nitelikleri taşıdıklarını gösterir belgeler, tüzel kişi ortakların şirket kurucusu olmanın gerektirdiği malî güç ve itibara sahip olduklarını gösterir belgeler ile şirkete ortak olunması hususunda yetkili kurullarınca alınmış karar örnekleri,

h) Tüzel kişi kurucular hakkında tescil edildiklerini gösteren Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinin bir nüshası, tüzel kişi kurucuların ortaklarını, pay oranları ve tutarları ile varsa imtiyazlı payları gösteren listeler, faaliyet konuları, yatırım ve işletme alanları hakkında ayrıntılı açıklamalar ile son üç yıla ait malî tablolar, sigorta şirketi, banka veya diğer malî kurum niteliğindeki tüzel kişi kurucular için varsa uluslararası kabul gören bir derecelendirme şirketi tarafından hazırlanmış ve öngörülen dereceyi içeren rapor,

ı) Tüzel kişi kurucuların dahil olduğu sermaye grubu için 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu uyarınca bir bağımsız denetim şirketince ve varsa yabancı tüzel kişi kurucuların dahil olduğu sermaye grubu için uluslararası muhasebe standartlarına uygun olarak düzenlenmiş son üç yıla ait malî tablolar ve denetim raporu,

i) Sermayedeki doğrudan veya dolaylı pay sahipliklerinin tespitini teminen tüzel kişi kurucular ile bunların tüzel kişi ortaklarının ve bu ortakların sermayelerinde pay sahibi olan tüzel kişilerin hissedarlarını ve hisse oranlarını gösterir cetveller,

j) Kurucular ile sermayedeki dolaylı pay sahipliği yüzde on veya daha fazla olan gerçek veya tüzel kişilerin muaccel vergi borcu bulunmadığına ve vergi kaçakçılığı veya vergi kaçakçılığına teşebbüs suçlarından dolayı kesinleşmiş mahkumiyet kararlarının bulunmadığına ilişkin ilgili vergi dairelerinden, prim borcu olmadığına dair sosyal güvenlik kuruluşlarından alınan belgeler,

k) Kurucuların, ilgili vergi dairelerince onaylı son üç yıla ilişkin gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri,

l) Gerçek kişi kurucuların, imtiyazlı pay sahiplerinin, sermayedeki doğrudan ve dolaylı pay sahipliği yüzde on veya daha fazla olan diğer gerçek kişilerin ve belirlenmiş olan yönetim kurulu üyeleri ile genel müdürün son on yılda görev aldıkları malî kurumlara ilişkin bilgileri de kapsayan ayrıntılı özgeçmişleri,

m) Kurucu gerçek veya tüzel kişileri temsile yetkili kişi veya kişilere verilmiş vekaletname örnekleri,

eklenir.

Kanunun geçici 1 inci maddesi uyarınca hayat branşında faaliyet gösteren ve yeni poliçe akdetme yetkisi olan sigorta şirketlerinden süresi içinde gerekli şartları yerine getirerek emeklilik şirketine dönüşen sigorta şirketleri sadece birinci fıkranın (b), (c), (d), (g), (ı), (i), (j), (k), (l) ve (m) bentlerinde istenen belge ve bilgileri başvuru dilekçelerine ekler.

Bu madde hükümleri, yabancı uyruklulardan alınacak bilgi ve belgeler hakkında da uygulanır.

Başvuruların Değerlendirilmesi

Madde 6 - Kuruluş izni için Müsteşarlığa yapılacak başvuruların sonucu, gerekli tüm bilgi ve belgelerin tamamlanmasından itibaren en geç iki ay içinde başvuru sahiplerine tebliğ edilir.

İznin Geçerlilik Süresi

Madde 7 - Kuruluşa ilişkin verilen izin, izin tarihinden itibaren bir yıl içinde emeklilik branşı faaliyet ruhsatı almak üzere başvurunun yapılmamış veya gerekli belgelerin süresi içinde tamamlanmamış olması halinde kendiliğinden geçersiz olur.

Faaliyet Ruhsatı

Madde 8 - Kuruluş izni alan şirket, kuruluş işlemlerinin tamamlanmasından sonra emeklilik branşında faaliyet göstermek için emeklilik branşı faaliyet ruhsatı ve hayat ile ferdi kaza branşlarında da faaliyet gösterecekse bu branşlara ait faaliyet ruhsatlarını Müsteşarlıktan alır. Hayat ve ferdi kaza branşlarında faaliyet ruhsatı alınması, sigortacılık mevzuatı ve 11 inci maddede belirtilen esaslara tâbidir.

Faaliyet Ruhsatı Başvurusu İçin Gerekli Bilgi ve Belgeler

Madde 9 - Kanunun 9 uncu maddesi uyarınca ruhsat başvurusunda bulunacak şirketler, aşağıdaki bilgi ve belgelerle Müsteşarlığa başvurur;

a) Kanunun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (c) bendinde öngörülen asgari ödenmiş sermaye miktarının tamamının nakden ödendiğine ilişkin belge,

b) Şirketin ticaret siciline tescil edildiğine ilişkin sicil belgesi ile tescilin ilân edildiği Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinin bir nüshası,

c) Yönetim kurulu üyeleri, genel müdür, genel müdür yardımcıları ve denetçilerin Kanunun 12 nci maddesinde aranan şartlara sahip olduklarını gösteren eğitim durumları, deneyim süreleri ve Kanunun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının 4 numaralı alt bent hariç (g) bendinde sayılan koşulları yerine getirdiklerine dair belgeler,

d) Organizasyon, çalışma esasları ve sunulacak ürünler hakkında bilgiler.

Müsteşarlık, faaliyet ruhsatı başvurusuna ilişkin belgeler üzerinde ve şirket nezdinde inceleme yapar. Faaliyet ruhsatı başvurusunun sonuçları, şirketin ana sözleşmesinde yazılı faaliyetleri

gerçekleştirebileceğinin tespit edilmesi ve gerekli tüm bilgi ve belgelerin tamamlanmasından itibaren başvuru sahiplerine en geç iki ay içinde tebliğ edilir. Ruhsat belgesi gerekli harçların yatırıldığı belgelendikten sonra şirkete verilir. Şirket, ruhsatın verildiğini Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde ve Resmî Gazete’de ilân ettirir ve ilânların yayımlandığı gazetelerin bir nüshasını en geç onbeş gün içinde Müsteşarlığa gönderir.

İnceleme sonucunda durumları uygun bulunmayanlara da sonuç gerekçeli olarak iki ay içinde tebliğ olunur.

Faaliyet Ruhsatının Geçersiz Hale Gelmesi

Madde 10 - Emeklilik branşında faaliyet ruhsatı alan şirket, faaliyet ruhsatının veriliş tarihinden itibaren en geç üç ay içinde Kanunun 17 nci maddesi uyarınca en az üç fon kurmak üzere Kurula başvurur. Şirketin fon kurma başvurusunun Kurula zamanında yapılmaması veya başvurusunun reddedilmesi halinde, verilmiş olan kuruluş izni ve faaliyet ruhsatı kendiliğinden geçersiz olur.

Hayat ve Ferdi Kaza Ruhsatı Taleplerinin Değerlendirilmesinde Ek Şartlar

Madde 11 - Kanunun geçici 1 inci maddesi uyarınca hayat branşında faaliyet gösteren, yeni poliçe akdetme yetkisi olan ve süresi içinde gerekli şartları yerine getirerek emeklilik şirketine dönüşen sigorta şirketlerinin söz konusu branşlardaki ruhsatları geçerliliklerini korur. Bu şirketler ile hayat ve ferdi kaza branşlarında da faaliyet gösterecek şirketler her bir branşa ait hesapları ayrı tutmak ve mevzuatta belirtilenlere ek olarak aşağıdaki tedbirleri almak zorundadır;

- a) Hayat sigortası portföyü ile ilgili karşılıklar, yatırıma yönlendirilen varlık, kâr payı, portföy hareketleri ve ilgili diğer bilgilerin günlük denetiminin yapılabilmesine olanak sağlayacak düzenlemelerin yapılması,
- b) Hayat sigortası tarifesi, sözleşme, pazarlama, tanıtım, ilân ve reklamlarının emeklilik branşı için öngörülen esas ve usullere uygun olarak yapılması,
- c) Sigortalıların kendileri ile ilgili bilgilere elektronik ortamda ulaşmalarına olanak sağlayacak tedbirlerin alınması,
- d) Müsteşarlıkça uygun görülecek diğer tedbirlerin alınması.

Faaliyet Ruhsatının İptali ve İlânı

Madde 12 - Şirketin emeklilik branşı faaliyet ruhsatı Kanunun 14 üncü maddesinde belirtilen hallerde Bakan tarafından iptal edilebilir. İptal işlemi Müsteşarlığın bildirdiği metne uygun olarak şirket tarafından Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi ile Resmî Gazete’de ilân ettirilir ve ilânların yayımlandığı gazetelerin birer nüshası ilân tarihinden itibaren onbeş gün içinde Müsteşarlığa gönderilir. Müsteşarlık, iptal işlemine dair ilânın ülke genelinde basım ve dağıtımını yapılan günlük ve tirajı en yüksek iki gazetede yayımlanmasını isteyebilir. Şirket emeklilik branşı faaliyet ruhsatının iptal edilmesi halinde, diğer branşlardaki faaliyetlerini hayat sigorta şirketine dönüşmesi kaydıyla sürdürebilir.

Dolaylı Pay Sahipliği

Madde 13 - Gerçek veya tüzel bir kişinin kurulmuş veya kurulacak bir şirketteki dolaylı pay sahipliğinin tespitinde uygulanacak esaslar aşağıda belirtilmiştir;

- a) Şirkette pay sahibi bulunan veya pay devralacak tüzel kişi ortaklıklar ile varsa bunların tüzel kişi ortaklarının ortaklık yapıları, gerektiği taktirde gerçek kişilere ulaşınca kadar tespit edilir.
- b) Şirket sermayesinde tüzel kişiler aracılığı ile olan dolaylı pay sahipliği oranı, iştirak oranlarının çarpılması suretiyle hesaplanır. Aynı kişinin ara kademelerde yer alan tüzel kişilere doğrudan iştiraki bulunması halinde söz konusu doğrudan iştirak oranı, takip eden çarpım işleminden önce, o kademeye kadar ulaşılan orana eklenir.

c) Bir gerçek kişiye ait dolaylı pay sahipliğinin belirlenmesinde bu gerçek kişi ile eş ve çocuklarına, bunların sınırsız sorumlulukla katıldıkları ortaklıklara veya bu kişi veya ortaklıkların ayrı ayrı veya birlikte sermayesini veya yönetimini kontrol ettikleri ortaklıklara ait paylar birlikte dikkate alınır. Tüzel kişilere ait dolaylı pay sahipliğinin belirlenmesinde de bunlara ait paylar ile bunların sermayesini veya yönetimini kontrol ettikleri ortaklıklara ait paylar birlikte hesaplanır.

Şirkette pay sahibi tüzel kişiler ile ilgili dolaylı el değiştirme ve benzeri dolaylılık tespit ve değerlendirmeleri, mevzuatta açıkça düzenlenen hususlar haricinde, şirket sermayesi yerine tüzel kişi hissedarın sermayesi esas alınarak birinci fıkradaki hükümlere göre yapılır.

Bir gerçek ya da tüzel kişi, diğer bir tüzel kişinin sermaye çoğunluğuna doğrudan ya da dolaylı sahip olduğu veya çoğunluğa sahip olmamakla birlikte imtiyazlı hisseleri elde bulundurduğu veya diğer hissedarlarla yapılan anlaşmalara istinaden oy çoğunluğuna sahip olduğu veya herhangi bir suretle yönetim kurulu üyelerinin çoğunluğunu atayabilme ya da görevden alma gücünü elde bulundurduğu takdirde, o tüzel kişiyi kontrol altında tuttuğu kabul edilir. Tüzel kişinin ortaklık yapısına bağlı olarak, sermayenin çoğunluğuna sahip olunması için pay oranının asgari yüzde ellibir olması şartı aranmaz.

Hisse, İntifa ve Oy Kullanma Haklarının Edinilmesi

Madde 14 - Bir gerçek veya tüzel kişinin, şirketin sermayesinin doğrudan veya dolaylı olarak yüzde on veya fazlasını temsil eden payları edinmesi, bir ortağa ait payların şirket sermayesinin yüzde onunu, yüzde yirmisini, yüzde otuzüçünü ya da yüzde ellisini aşması sonucunu doğuran hisse edinimleri ile bir ortağa ait payların söz konusu oranların altına düşmesi sonucunu doğuran hisse devirleri Bakanlığın iznine tâbidir. Bu hüküm oy hakkı edinilmesi ile hisselerin rehnedilmesi hallerinde de geçerlidir. İzin, devralan ortağın kurucularda aranan şartları taşıması kaydıyla verilir. Bu fıkra hükmü tüzel kişi ortağın yönetim ve denetimini belirleyen sermaye paylarının bir başka tüzel kişiye ait olması halinde, gerçek kişi ortak ya da ortaklara ulaşıncaya kadar uygulanır. Yönetim ve denetim kurullarına üye belirleme imtiyazı veren hisse senetlerinin devri veya bu hisseler üzerinde intifa hakkı tesisi, yukarıdaki oransal sınırlara bakılmaksızın Bakanlığın iznine tâbidir.

Şirket sermayesinin doğrudan veya dolaylı olarak yüzde on ve daha fazlasına veya bu oranın altında olsa dahi yönetim veya denetim kurullarına üye belirleme imtiyazı veren hisse senetlerine sahip olan veya bu hisseler üzerinde intifa hakkı elde eden ortakların kurucularda aranan nitelikleri taşımaları şarttır. Kurucularda aranan nitelikleri kaybeden ortaklar ile Bakanlığın iznini almadan pay veya pay üzerinde intifa hakkı edinen ortaklar temettü dışındaki ortaklık haklarından yararlanamaz.

Kanunun 13 üncü maddesi ile bu madde hükümlerine aykırı olarak yapılan tescil işlemleri hükümsüzdür.

Herhangi bir hisse devri söz konusu olmasa dahi hisseler üzerine imtiyaz tesisi, imtiyazın kaldırılması veya intifa senedi çıkarılması ile ortakların sermayedeki pay oranlarının birinci fıkradaki şekilde değişmesi sonucunu doğuracak sermaye artırımını iştirak taahhütleri de Bakanlığın iznine tâbidir. Bu Yönetmeliğin hisse devrine ilişkin hükümleri bu sayılan hallerde de uygulanır.

Bu maddenin uygulanmasında;

- a) Bir gerçek kişi ile eş ve reşit olmayan çocuklarına, bunların yönetim ve denetim kurullarında bulundukları ya da sınırsız sorumlu ortağı olduğu şirketlere,
 - b) Kamu tüzel kişileri hariç olmak üzere, bir tüzel kişi veya (a) bendinde sayılanların doğrudan ya da dolaylı olarak sermayelerinin yüzde yirmibeş ve daha fazlasına sahip olduğu ortaklıklara,
- ait hisse ve diğer haklar bir kişiye ait sayılır.

Hisse Devri Başvurusunda İstenecek Bilgi ve Belgeler

Madde 15 - Hisse devredecek kişiler, Kanunun 13 üncü maddesi uyarınca Müsteşarlığa yapacakları başvuruya hisse devri talep yazısını, devir sebebine ilişkin açıklayıcı bilgileri ve yapılan hisse devri sözleşmesinin bir örneğini ekler. Hisse devralacak kişiler, Müsteşarlığa yapacakları başvuruya bu Yönetmeliğin 5 inci maddesinde, (b), (c) ve (d) bentlerinde sayılanlar hariç, belirtilen bilgi

ve belgeler ile hisse senetlerinin satın alınmasında kullanılacak malî kaynaklar hakkında bir açıklama eklemek zorundadır. Bu madde hükümleri, yabancı uyruklu kişiler hakkında da uygulanır.

Birleşme ve Devir

Madde 16 - Şirketin tüm aktif ve pasiflerini diğer bir şirkete devretmesi ya da bir veya birkaç şirket ile birleşmesi Bakanlığın iznine tâbidir. Bu izin için Müsteşarlığa yapılacak başvuruya;

- a) Birleşme veya devir sözleşmesi,
 - b) Birleşme veya devirden beklenen sonuçları değerlendiren ayrıntılı yapılabilirlik raporu,
 - c) Birleşme veya devirden itibaren en az üç yıllık hedeflerin ortaya konulduğu tahmini malî tablolar,
- eklenir.

Birleşme veya devir sözleşmelerinde;

- a) Birleşmenin veya devrin şartlarına ilişkin bilgiler,
 - b) Birleşme veya devir işlemi sonucunda şirketin ana sözleşme taslağı,
 - c) Birleşecek şirketlerin malvarlıklarının şirketin sermayesini teşkil ettiğine ve birleşme sonucu ulaşılabilecek ödenmiş sermaye miktarının Kanunun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan asgari sermayeye eşit olduğuna ilişkin kayıt ile devralan şirketin sermayesinin, kendi sermayesi ile birlikte devredilen şirketin malvarlıklarından teşekkül ettiğine ve devir sonucu ulaşılabilecek ödenmiş sermaye miktarının Kanunun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının (c) bendinde yer alan asgari sermaye miktarına eşit olduğuna ilişkin kayıt,
 - d) Birleşen veya devredilen şirketin hak ve yükümlülüklerinin yeni kurulan veya devralan şirkete geçtiğine ilişkin kayıt ile birleşmenin veya devrin her türlü muvazaadan arınmış olarak gerçekleşeceği; aksi halde, meydana gelecek zararlardan müştereken ve müteselsilen sorumlu olunacağına ilişkin kayıt,
 - e) Birleşecek veya devredilen şirketin ortaklarına verilecek hisse miktarı, türü, nominal değeri, imtiyazlı pay söz konusu ise miktarına ilişkin kayıtlar,
 - f) Fonların birleştirilmesine veya devrine ilişkin bilgiler,
 - g) Katılımcılar ve varsa sigortalıların korunması için alınacak tedbirler,
- yer alır.

Birleşme ve devir sözleşmelerinde katılımcılar ve sigortalıların hak ve alacaklarını ihlâl eden hükümlere yer verilemez.

Bir veya birkaç şirketin birleşmesi sonucunda ortaya çıkan yeni şirketin veya devralma söz konusu ise devralan şirketin ortaklık yapısında Kanunun 13 üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen oranlarda değişiklik olduğu, yönetim veya denetim kurullarına üye belirleme imtiyazı veren hisse senetleri devredildiği veya bunlar üzerinde intifa hakkı kurulduğu takdirde, bu ortakların veya intifa hakkı sahiplerinin kurucularda aranan şartları taşıdıkları belgelenir.

Kanunun 13 üncü maddesi ile bu madde hükümlerine aykırı olarak yapılan tescil işlemleri hükümsüzdür.

Ana Sözleşme Değişiklikleri

Madde 17 - Şirket ana sözleşmesinin değiştirilmesinde Müsteşarlığın uygun görüşü aranır. Müsteşarlıkça uygun görülmediği takdirde ana sözleşme değişiklik tasarıları genel kurul gündemine alınamaz ve görüşülemez. Sicil memuru, Müsteşarlığın uygun görüşü olmaksızın ana sözleşme değişikliğini ticaret siciline tescil edemez.

Müsteşarlık, gerekli gördüğü takdirde şirket genel kurulunda temsilci bulundurabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Şirketin Sorumlulukları ve Teşkilat

Şirketin Sorumlulukları

Madde 18 - Şirket, Kanunun 11 inci maddesinde sayılanların yanı sıra aşağıdaki yükümlülükleri de yerine getirmek zorundadır;

a) Katılımcıya ve fon portföyüne ilişkin bilgilerin saklama hesaplarına yansıtılabilmesi için gerekli bilgileri saklayıcıya zamanında ve doğru bir şekilde iletmek,

b) Kanun ve mevzuatla belirlenen esaslar ile fon içtüzüğünde yer alan ilkeler çerçevesinde fon portföyünün değerlemesini ve birim pay fiyatının doğru olarak hesaplanmasını sağlamak,

c) Fon portföyünün Kanun ve mevzuat ile fon içtüzüğünde yer alan sınırlamalara uygun olarak yönetilmesini sağlamak,

d) Fonun yaptığı iş ve işlemlerin mevzuata uygun olmasını sağlamak.

Yöneticilerin Atanması

Madde 19 - Şirketin yönetim kurulu genel müdür dahil beş kişiden az olamaz. Şirketin genel müdürü ve yokluğunda vekili yönetim kurulunun doğal üyesidir. Yönetim kurulu üyelerinin salt çoğunluğunun Kanunda genel müdür için öngörülen meslekî deneyim süresi hariç diğer şartlara sahip olması gerekir.

Denetim kurulu üyelerinin, genel müdürün, genel müdür yardımcılarının ve başka unvanlarla istihdam edilseler dahi yetki ve görevleri itibarıyla genel müdür yardımcısına denk veya daha üst konumlarda imza yetkisine sahip diğer yöneticilerin, en az lisans düzeyinde öğrenim görmüş olmaları ve sigortacılık veya işletmecilik alanında meslekî deneyime sahip olmaları şarttır. Asgarî mesleki deneyim süresi, genel müdür için on yıl, genel müdür yardımcıları ve başka unvanlarla istihdam edilseler dahi yetki ve görevleri itibarıyla genel müdür yardımcısına denk veya daha üst konumlarda imza yetkisine sahip yöneticiler için yedi yıldır.

Şirkette genel müdür, genel müdür yardımcısı, denetim kurulu üyesi ve başka unvanlarla istihdam edilseler dahi yetki ve görevleri itibarıyla genel müdür yardımcısına denk veya daha üst konumlarda imza yetkisine sahip diğer yöneticiler olarak atanması öngörülen kişiler ile ilgili olarak, aşağıda belirtilen bilgi ve belgeler atama işleminden önce Müsteşarlığa gönderilir;

- 1) Müflis olmadıklarına ve konkordato ilân etmemiş olduklarına ilişkin yazılı beyan,
- 2) Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü veya Cumhuriyet savcılıklarından, Müsteşarlığa verilmek üzere dilekçe ile talep edilecek arşiv kaydını da içeren adli sicil belgesi,
- 3) Nüfus cüzdanının noterden onaylı bir örneği, yabancı uyruklular için pasaportlarının noterden onaylı örneği,
- 4) Ayrıntılı özgeçmiş,
- 5) Lisans ve varsa lisansüstü diploması örneği.

Bu madde hükümleri, yabancı uyruklu kişilerce ülkelerinin yetkili mercilerinden alınacak bilgi ve belgeler hakkında da uygulanır.

Müsteşarlık gerekli gördüğü takdirde yabancı ülkelerden alınan diplomalar hakkında Yükseköğretim Kurulu tarafından verilmiş denklik belgesi isteyebilir.

Atama işlemi, yukarıda belirtilen evrakların eklenmiş olduğu bildiriminin alındığı tarihten itibaren on iş günü içinde Müsteşarlıkça olumsuz görüş bildirilmediği takdirde yapılabilir. Herhangi bir nedenle görevden ayrılan genel müdür ve genel müdür yardımcılarını ile ilgili olarak şirket ve anılan kişiler tarafından görevden ayrılma nedeni ayrılış tarihinden itibaren on iş günü içinde Müsteşarlıkça bildirilir.

Kanun hükümlerine aykırı hareketlerinden dolayı hapis veya bir defadan fazla ağır para cezası ile cezalandırılanlar ile ve Kanunun 8 inci maddesinin dördüncü fıkrasının 4 numaralı alt bent hariç (g) bendinde yazılı şartları taşımayanlar, yönetim kurulu üyesi, denetim kurulu üyesi, genel müdür, genel müdür yardımcısı veya birinci derecede imza yetkisine sahip görevli olarak çalıştırılmazlar. Şirket, bu kişilerin imza yetkilerini derhal kaldırır. Yapılan denetlemeler sonucunda, Kanun veya ilgili diğer mevzuat hükümlerini ihlâl ettikleri ve şirketin emin bir şekilde çalışmasını tehlikeye düşürdükleri tespit edilen şirket yöneticileri ve görevlilerinin, haklarında kanuni kovuşturma istenmesini takiben Müsteşarlığın talebi üzerine geçici olarak imza yetkilerinin kaldırılması zorunludur. Bu kişiler, Müsteşarlığın izni olmadıkça imza yetkisine sahip personel olarak Kanun kapsamında faaliyet gösteren hiç bir şirkette çalıştırılmazlar.

Pazarlama ve Satış Elemanları

MADDE 20 - Şirket faaliyetlerinin tanıtım, pazarlama ve satışını bir hizmet sözleşmesi uyarınca yürüten pazarlama ve satış elemanları, gerçek kişi bireysel emeklilik aracısı için aranan niteliklere sahip olmak zorundadır. Şirketin yönetim kurulu üyeleri, genel müdür, genel müdür yardımcılarını, bölge müdürleri ile pazarlamadan sorumlu üst düzey yöneticisi bu görevde bulundukları sürece bu nitelikleri taşımasalar dahi tanıtım, pazarlama ve satış faaliyetinde bulunabilirler.

Şirketlerin tanıtım, pazarlama ve satışını yürüten pazarlama ve satış elemanlarına Müsteşarlık tarafından belirlenen esaslara göre bir tanıtım kartı verilir. Müsteşarlık, tanıtım kartı verilen pazarlama ve satış elemanlarını bireysel emeklilik araçları sicilinden ayrı bir sicile kaydeder. Pazarlama ve satış elemanları, tanıtım kartını ibraz etmeden veya belirtmeden bireysel emeklilik aracılığı faaliyetinde bulunamaz. Bu kişilerin katılımcılarla şirket adına yaptıkları her türlü işlemde sicil numarasını kullanmaları zorunludur.

Şirketlerin tanıtım, pazarlama ve satışını yürüten pazarlama ve satış elemanları sözleşme süresi sona erdiği için veya başka her hangi bir nedenle çalışması sona ermesi halinde derhal tanıtım kartını iade eder. Şirketten ayrılan pazarlama ve satış elemanının sicil kaydı, aksi talep olunmadıkça silinmez.

Yöneticilerin Yapamayacağı İşler

Madde 21 - Bir şirketin yönetim ve denetim kurulu üyeleri ile şirket adına imza atmaya yetkili olanlar, o şirketin veya başka bir şirketin bireysel emeklilik aracısı, bireysel emeklilik aracılığı faaliyetinde bulunmak üzere kurulan bir şirketin ortağı veya yönetim ve denetim kurulu üyesi olamaz, bunlardan ücret karşılığı iş kabul edemezler. Bu sınırlamalar söz konusu kişilerin eş ve reşit olmayan çocukları için de geçerlidir.

Şirketin kurucusu olduğu pazarlama ve satış şirketleri bu maddenin kapsamı dışındadır.

Bölge Müdürlükleri, Şubeler ve Temsilcilikler

Madde 22 - Şirket, bölge müdürlükleri, yurt içi ve yurt dışı şubeler veya temsilcilikler açmadan önce bunların adresini, temsile yetkili yöneticilerinin isimlerini, eğitim durumlarını ve iş deneyimlerini Müsteşarlıkça bildirir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Malî Bünye

Belge Kayıt Düzeni, Malî Tabloların ve Raporların İlgili Mercilere Gönderilmesi ve Malî Bünyeye İlişkin Oranlar

Madde 23 - Müsteşarlık, emeklilik branşında faaliyet gösterecek şirketin, tek tip malî tablolarının hazırlanması ve izlenmesi, yükümlülüklerinin yerine getirilmesi, muhasebe kayıtlarında ve raporlamada yeknesaklık sağlanması, sağlıklı ve kıyaslanabilir bilgi üretimi ve akışını sağlayacak bir alt yapı oluşturulması ve bu suretle şirketin malî durumunun izlenebilir ve değerlendirilebilir hale gelmesi için tek düzen hesap planı, malî tablolar ile bunların uygulama ve düzenleme esaslarını belirler.

Müsteşarlık, şirketten kanunen tutulması zorunlu defterlerden başka, emeklilik branşı ile ilgili işlemlerin gerektirdiği diğer bilgileri özel bir deftere kaydetmelerini istemeye ve defterlerin düzenlenmesiyle ilgili esas ve usulleri belirlemeye yetkilidir.

Müsteşarlık, yayımlanan malî tabloların gerçeğe aykırı olduğunun veya kamuya gerçeğe aykırı bilgi verildiğinin tespit edildiği hallerde, düzeltme beyanı ile birlikte ilânın yapıldığı gazetelerde yeniden yayımlanma da dahil olmak üzere, katılımcıların yanıltılmasını önlemek amacıyla gerekli tedbirleri almaya yetkilidir.

Müsteşarlık, şirketin;

- a) Malî bünyesi ve kaynaklarının kullanımı ile ilgili düzenlemeler yapmaya ve oranlar tesisine,
 - b) Sermaye yeterliliğinin sağlanması amacıyla özkaynak miktarını belirlemeye,
 - c) İştiraklere, menkul değerlere, gayrimenkullere ve diğer kıymetlere yatırabileceği kaynakların miktar ve oranlarını belirlemeye,
 - d) Belirlenen esaslar ve örneklerle uygun olarak her türlü bilgi, cetvel, rapor ve malî tablolar istemeye, gerekli gördüğü takdirde malî tabloları yayımlatmaya,
 - e) Sermaye yeterliliğinin tesis edilemediği durumlarda şirketin malî bünyesinin düzeltilmesi için her türlü tedbiri almaya,
 - f) Konsolide malî tabloların hazırlanmasına ilişkin düzenleme yapmaya, konsolidasyona tâbi olacak doğrudan ve dolaylı iştirakler ile şirketin yönetim ve denetimine sahip olduğu ortaklıkları, faaliyet alanlarını ve iştirak oranlarını belirlemeye ve konsolide malî tabloların ilân edilmesi ile ilgili esas ve usulleri tespiti,
 - g) Bağımsız denetim kuruluşlarınca denetlenmesine ilişkin esasları belirlemeye,
- yetkilidir.

Malî Bünye ve İyileştirme Tedbirleri

Madde 24 - Şirketin sözleşmelerden doğan yükümlülüklerini yerine getiremediğinin veya malî bünyesinin katılımcıların hak ve menfaatlerini tehlikeye düşürecek düzeyde zayıflamakta olduğunun tespiti hallerinde Bakan, şirketin yönetim kurulundan;

- a) Sermayenin artırılmasını, ödenmemiş kısmının ödenmesini, sermayeye mahsuben ödeme yapılması için ortaklara çağrıda bulunulmasını veya kâr dağıtımının durdurulmasını,
- b) İştiraklerin ve sabit değerlerin kısmen, tamamen elden çıkarılmasını veya elden çıkarılmasının durdurulmasını, yeni iştirak ve sabit değerler edinilmemesini,
- c) Serbest varlıkların gösterilecek bir bankada bloke edilmesini ve bu varlıklar üzerinde izinsiz tasarruf edilmemesini,

d) Şirketin malî bünyesini düzeltmeye yönelik diğer tedbirlerin alınmasını

isteyebilir. Şirket alınması talep edilen tedbirlerin bildiriminden itibaren on iş günü içinde iyileştirme planını hazırlayıp Müsteşarlığa göndermek zorundadır.

İyileştirme planında öngörülen önlemlerin zamanında alınmaması veya bu tedbirlerin uygulanmasına rağmen yükümlülüklerin yerine getirilememesi halinin veya malî bünyedeki zayıflamanın devam etmesi yahut birinci fıkrada sayılan önlemler uygulansa dahi şirketin malî durumunun düzeltilmesine imkan bulunmadığının tespit edilmesi hallerinde Bakan, şirket hakkında Kanunun 14 üncü maddesinin son fıkrasında yazılı olan tedbirleri almaya yetkilidir.

Sermaye ve Yükümlülük Karşılama Yeterliliği

Madde 25 - Şirketin özkaynağı, katılımcılara ait bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerin asgari binde beşi oranında olmalıdır. Bu şekilde hesaplanan özkaynak miktarının, Kanunun 8 inci maddesinde belirtilen asgari sermaye tutarının iki katını aşması halinde artan tutar dikkate alınmaz. Şirketin sermaye yeterliliğinin bu maddeye göre hesaplanan tutarlardan az olması halinde eksik tutar en geç altı ay içinde tamamlanır.

Şirketin, hayat ve ferdi kaza branşlarında da faaliyet göstermesi halinde özkaynak miktarına bu branşlar için sigortacılık mevzuatına göre hesaplanan yükümlülük karşılama yeterliliği miktarı eklenir.

Müsteşarlık, şirketin yükümlülükleri ile orantılı özkaynağa sahip olmasını sağlamak ve malî bünyesini güçlendirmek amacıyla, altı aylık dönem sonları itibarıyla düzenlenen sermaye ve yükümlülük karşılama yeterliliği hesaplanmasına ilişkin esas ve usulleri belirlemeye, formlar oluşturmaya, oranlar tespit etmeye ve bunların Müsteşarlığa gönderilme sürelerini belirlemeye yetkilidir.

Kaynak Kullanım Oranları

Madde 26 - Müsteşarlık, şirketin varlıklarının bir yatırım aracına veya araçlarına, yatırım grubuna ve gayrimenkullere yatırılmasına ilişkin miktar ve oranları belirlemeye ve emeklilik yatırım fonu kurulmasını teşvik edecek nitelikte sermaye tabanı hesaplanmasına ilişkin düzenlemeler yapmaya yetkilidir.

Şirketin hayat ve ferdi kaza sigortaları ile ilgili kaynak kullanım oranları sigortacılık mevzuatına tâbidir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Denetim

Denetim

MADDE 27 - Şirketlerin emeklilik ve sigortacılık faaliyetleri Müsteşarlıkça yılda bir defa olağan olarak denetlenir. Müsteşarlık gerekli gördüğü hallerde her zaman olağan dışı denetimler yapabilir. Şirket, Müsteşarlıkça yapılacak denetimlerde istenilen her türlü bilgiyi ve belgeyi vermek, defter, kayıt ve belgeleri incelemeye hazır bulundurmakla yükümlüdür.

Müsteşarlık, şirketin aşağıda belirtilen hususlar ile gerek gördüğü diğer konulardaki faaliyetlerine ilişkin denetim yapar;

- a) Kuruluş aşamasında ve faaliyete başlarken mevzuatta aranan şartları kaybetmemiş olması,
- b) Yükümlülüklerini karşılayabilir yeterlilikte sermaye ve özkaynağa sahip olması,

c) Yönetim ve denetim kurulu üyeleri, genel müdür ve genel müdür yardımcıları ile başka ünvanlarla istihdam edilseler dahi yetki ve görevleri itibarıyla genel müdür yardımcısına denk veya daha üst konumlarda imza yetkisine sahip diğer yöneticilerin mevzuatla belirlenen şartları haiz olması,

d) Teknik donanımının ve organizasyon yapısının mevcut ve potansiyel ihtiyaçları karşılayabilecek yeterlilikte olması,

e) Katılımcıların sisteme girmesine, aktarım yapmasına ve sistemden ayrılmasına ilişkin uygulamalarda mevzuata uyulması,

f) Katılımcıların haklarının korunmasına ilişkin olarak iyiniyet kurallarına, emeklilik sözleşmelerindeki şartlara göre işlem yapılması, bildirimlerin zamanında yapılması,

g) Bireysel emeklilik araçları tarafından veya pazarlama ve satış elemanları aracılığıyla yapılan işlemlerin mevzuata uygun olması,

h) Mevzuata uygun şekilde ilân ve reklam yapılması ve bunlara ilişkin dosyaların tutulması,

ı) Katılımcıların katkılarının zamanında yatırıma yönlendirilmesi,

i) Emeklilik planları ve varsa diğer faaliyetlere ilişkin kârlılık, harcama ve gerekli görülen diğer değerlendirmelerin yapılması,

j) Katılımcı kayıtlarının toplanması ve saklanması için gerekli tedbirlerin alınması ve portföy büyüklüğü ile orantılı şekilde alt yapı tesis edilmesi,

k) Şirket varlıklarının ekonomik ve sektörel gelişmelere göre yönetilmesi,

l) Hayat ve ferdi kaza sigorta branşlarında faaliyet gösteren şirketlerin bu branşlardaki iş ve işlemleri sırasında mevzuata uyulması,

m) Malî tabloların ve malî yapıya ilişkin değerlendirmelerin mevzuatla belirlenmiş esas ve usuller uyarınca yapılması,

n) Müsteşarlıkça istenecek istatistiklere uygun olarak veri tabanı oluşturulması,

o) Kanunun 11 inci maddesi kapsamında belirlenmiş olan sorumlulukların yerine getirilmesi.

Aktüeryal Denetim

Madde 28 - Şirket, emeklilik ve sigortacılık faaliyetleri ile ilgili olarak her yıl sonu itibarıyla bir aktüer tarafından yapılacak olan aktüeryal denetime tâbidir.

Aktüeryal denetim, şirketin faaliyet gösterdiği tüm branşları kapsayacak şekilde branş bazında yapılacak teknik analizleri içerir.

Aktüeryal denetim sonucu hazırlanacak aktüerya raporu, şirket genel müdür veya genel müdür yardımcısı tarafından imzalı olarak her yılın en geç Mart ayı sonuna kadar Müsteşarlığa gönderilir.

Müsteşarlık, branş bazında yapılacak teknik analizlerin kapsamını ve aktüerya raporunun içeriği ile gönderilme süresini belirlemeye yetkilidir.

Günlük Gözetim Ve Denetim Sistemi

Madde 29 - Bireysel emeklilik sisteminin güvenli ve etkin biçimde işletilmesini sağlamak, katılımcıların hak ve menfaatlerini korumak amacıyla şirketlerin faaliyetleri Müsteşarlığın günlük gözetim ve denetimine tabidir. Müsteşarlık, şirketlerin faaliyetlerinin günlük olarak gözetim, denetim, işlem konsolidasyonu, katılımcılara ait bilgilerin saklanması, kamuyu ve katılımcıları bilgilendirme ile istatistik üretimi ve fonksiyonlarının yürütülmesini teminen emeklilik gözetim merkezini görevlendirir. Emeklilik gözetim merkezi, gözetim ve denetim faaliyetlerinde katılımcıların fonlarla ilgili işlemlerine ilişkin bilgileri Kuruldan ve Kurulun uygun göreceği saklayıcı kuruluştan temin edebilir. Müsteşarlık, emeklilik gözetim merkezine ek görevler verebilir.

Şirket, katılımcıların bireysel emeklilik sistemine girmesine, katkılarının emeklilik planlarına uygun olarak yatırıma yönlendirilmesine, yapılacak kesintilere, katkıların bireysel emeklilik hesaplarında izlenmesine, aktarımların yapılmasına, ayrılmalara, bireysel emeklilik aracılık faaliyetlerine ve ilgili diğer işlemlerine yönelik katılımcılar ve Müsteşarlık nezdinde şeffaf olmasını sağlayacak çağdaş bilgi teknolojisi alt yapısını oluşturmak zorundadır. Şirket, katılımcı bazında gerçekleştirilen tüm işlemleri, gerçek zamanlı olarak, ilişkisel veri tabanı yönetim sistemleriyle takip etmek, geriye dönük olarak katılımcı ve Müsteşarlık tarafından elektronik sorgulamaya açık tutmak ve standartlaştırılmış veri tabanı kayıtlarını emeklilik gözetim merkezine gün sonu itibarıyla iletir.

Müsteşarlık, tek tip ve özel veri tabanı sorgulamalarını, şirketin veri tabanı sunucuları üzerinde de standartlaşmış yapısal sorgulama yöntemleriyle veya İnternet protokol ve teknolojileri esaslı olarak uzak alan bağlantısıyla gerçekleştirebilir. Müsteşarlık, bu sorgulamalarda kullanılacak veri tabanı kayıt deseninin asgari kümesini belirler. Şirket kullanacağı bilgi teknolojisi alt yapı bileşenleri ve gerekli arayüzlerle, elektronik sorgulamaları gerçek zamanlı olarak yanıtlayacak mekanizmayı bünyesinde oluşturur ve katılımcılara İnternet ve otomatik sesli yanıtlama teknolojileri kullanılmak suretiyle hizmet verir.

Müsteşarlık, Kurulun uygun görüşünü alarak emeklilik gözetim merkezinin kuruluş ve çalışması ile bireysel emeklilik sisteminin bilgi teknolojisi alt yapısının operasyonel unsurlarına ilişkin esas ve usulleri düzenlemeye yetkilidir.

Bağımsız Dış Denetim

Madde 30 - Şirketin malî yönden bağımsız dış denetimi, bağımsız denetleme kuruluşları tarafından yılda en az bir kez yapılır.

Kanun ve bu Yönetmelik hükümleri uyarınca yapılacak bağımsız dış denetimin yürütülmesinde, bağımsız dış denetim raporlarının düzenlenmesinde ve denetlenmiş malî tabloların kamuya ilân edilmesinde ve bu Yönetmelik ve bireysel emekliliğe ilişkin mevzuat ile düzenlenmemiş sair hususlarda sermaye piyasası mevzuatının bağımsız denetime ilişkin hükümleri uygulanır.

Şirketin yaptıracığı bağımsız denetleme, yazılı bir denetleme sözleşmesine bağlanır ve bu sözleşmenin bir örneği denetlenecek şirket tarafından Müsteşarlığa gönderilir.

Denetleme sözleşmesinde aşağıda belirtilen asgari unsurlar yer alır;

- a) Şirketin denetlenmesinde görevlendirilecek denetçiler ile bunların yedekleri,
- b) Yapılacak bağımsız denetlemenin amacı ve kapsamı,
- c) Bağımsız denetleme kuruluşu tarafından anlaşma kapsamında sunulacak diğer hizmetler,
- d) Tarafların hak ve yükümlülükleri,
- e) Ücret.

Şirketin bağımsız dış denetimi, mevzuat ve genel kabul görmüş muhasebe esas ve ilkelerine uygunluk yönünden, defter, kayıt ve belgeler üzerinde yapılır.

Denetleme sonucunda düzenlenen yıllık denetleme raporu ve özeti, denetlenen şirketin yönetim kuruluna teslim edilir. Rapor özetleri, ilgili bulunulan yıla ilişkin malî tablo ve raporların görüşüleceği genel kurullarda okunur ve bu raporlar Müsteşarlığın gerek gördüğü hallerde ülke genelinde basım ve dağıtımı yapılan günlük ve tirajı en yüksek iki gazetede yayımlanır.

Birleşme ve devir nedeniyle yapılan denetleme sonucunda düzenlenen denetleme raporu, bir örneği altı iş günü içinde Müsteşarlığa gönderilmek üzere denetlenen şirketin yönetim veya tasfiye kuruluna teslim edilir.

Bağımsız dış denetim şirketi ile sözleşme feshedildiğinde, feshin nedeni, hem şirket hem de bağımsız denetçi tarafından en geç on gün içinde Müsteşarlığa bildirilir. Sözleşme süre sonunda yenilenmediği takdirde durum on gün içinde şirket ve bağımsız denetçi tarafından Müsteşarlığa bildirilir.

İç Kontrol Sistemi ve İç Denetim

Madde 31 - Şirketin iç denetimi, verimliliğin, finansal ve idari konularda güvenilir bilgi akışının, bilgi bütünlüğünün, bilginin zamanında elde edilebilirliğinin ve şirket faaliyetlerinin mevzuata uygunluğunun sağlanmasını amaçlar.

Şirket, iç denetim sistemine ilişkin tüm politika ve prosedürleri yazılı hale getirmekle yükümlüdür.

İç denetim prosedürleri;

a) Şirket faaliyetlerinin yasal düzenlemelere, şirketin genel strateji ve politikalarına, emeklilik sözleşmesine ve ana sözleşmeye uygun olarak yapılmasını,

b) Şirket adına yapılan işlemlerin genel ve özel yetkilere dayalı olarak gerçekleştirilmesini, sözleşmelere uygun olarak yapılmasını, katılımcılar ve diğer işlerle ilgili belgelerin düzenlenmesini,

c) Şirketin muhasebe, belge ve kayıt düzeninin iyi bir şekilde işlemlerini,

d) Usulsüzlüklerden ve hatalardan kaynaklanan risklerin asgariye indirilmesi için risklerin tanımlanmasını ve gerekli önlemlerin alınmasını,

e) Kayıtların doğru ve zamanında tutulmasını,

f) Şirket çalışanlarının kendi adlarına yaptıkları işlemlerin şirketle çıkar çatışmasına yol açacak nitelikte olması halinde, bu durumun tespitini,

g) Yapılan harcamaların belgeye dayandırılmasını,

içerecek şekilde oluşturulur.

Şirketin faaliyetlerinin iç denetim prosedürlerine uygun olarak işleyişi, şirket denetçileri tarafından denetlenir. Şirket bu amaçla mesleki deneyim süresi hariç, emeklilik yatırım fonlarında fon denetçisi olmak için gereken niteliklere sahip en az bir iç denetçi atar. Fon denetçisi de bu niteliklere sahip olma şartı ile şirketin iç denetçisi olarak görevlendirilebilir.

Tespitleri ve denetleme sonuçlarını ihtiva eden raporlar yılda en az bir kere şirketin yönetim kuruluna ve varsa fon kuruluna intikal ettirilir. Bu raporlar en az on yıl süre ile saklanır.

Şirket iç denetçisi, şirketin malî durumunu zayıflatacak veya olağan dışı sonuçlar doğuracak herhangi bir durumun varlığını tespit etmesi halinde hazırlayacağı denetim raporunu ivedilikle şirketin yönetim kuruluna sunar ve eş zamanlı olarak bir örneğini Müsteşarlığa gönderir.

ALTINCI BÖLÜM

İlân, Reklam ve Açıklanacak Bilgiler

İlân, Reklam ve Açıklanacak Bilgiler

Madde 32 - Şirket ve bireysel emeklilik araçlarının;

a) Şirketin tanıtımına ve emeklilik planlarının ve bu planlar kapsamında sunulan fonların tanıtım, pazarlama ve satışına yönelik olarak hazırlanan materyalde, görsel araçlarda, mektuplarda, gazete ve dergilerde, radyo ve televizyon metinlerinde, eğitim dokümanlarında, konferans, panel ve toplantılarda, konuşma, bildiri ve sunumlarda, elektronik posta aracılığıyla gönderilen mesaj ve internet sayfalarında, sesli yanıt sistemleri kanalıyla yapılan her türlü tanıtım, pazarlama ve satış faaliyetinde,

b) Emeklilik sözleşmesine ilişkin bilgi, belge ve formlarda,

c) Kamuya bilgi vermek amacıyla hazırlanan benzeri mahiyette belgeler ile bu amaca yönelik diğer faaliyetlerde,

yer alan ifadeler aşağıda belirlenen ilke ve şartlara uygun olmalıdır;

1) Bireysel emeklilik sisteminin saygınlığını zedeleyen ya da genel ahlaka aykırı olan ifadelere yer verilemez.

2) Katılımcılara, üçüncü kişilere ve kuruluşlara gerçeğe aykırı, yanıltıcı ve aldatıcı beyanda bulunulamaz.

3) Doğrudan ya da dolaylı olarak rekabeti engelleyen, bozan ya da kısıtlama amacı taşıyan veya bu etkileri doğuran ifadeler kullanılamaz.

4) Bireysel emeklilik sisteminde bulunan diğer şirketlere ve aracılara ilişkin olarak, onları hedef alan, küçük düşüren, zarara uğratan ve güven sarsan ifadeler kullanılamaz.

5) Hangi ölçüte göre yapılmış olursa olsun sıralamalara yer verilemez. Ancak, resmi verilerle kanıtlanması mümkün olan sıralamalar, kaynak göstermek kaydıyla ve şirketin sadece kendi durumunu yansıtmayı koşuluyla kullanılabilir. Bireysel emeklilik sistemine ve şirkete ilişkin sayısal verilerin Müsteşarlığa, Kurula ve kamuya açıklanmış verilere uygun olması gerekir.

6) Doğrudan ya da dolaylı olarak şirketin finansal durumunun, sisteme ilişkin olarak yapılan ödemelerin, devlet tarafından onaylandığı, desteklendiği veya devletin güvencesinde olduğu gibi ifadeler kullanılamaz.

7) Şirketin unvanı, varsa bireysel emeklilik aracısının adı ve sicil numarası ile emeklilik planlarının adı ve temel özellikleri, kapsamı, kesintileri ve kısıtlayıcı diğer özellikleri ayrıntılı olarak yer alır.

8) Teknik terimlerin asgari düzeyde kullanılması ve yanlış anlamaya neden olmamak için ek açıklamalara ve tanımlamalara yer verilmesi gerekir.

9) Emeklilik planı tanıtım, pazarlama ve satış tavsiyeleri katılımcının finansal durumu ve ihtiyaçları doğrultusunda yapılır. Ayrıca, katılımcıya emeklilik planı kapsamında sunulan fonların sermaye piyasasında maruz kalabileceği risk çeşitleri de tanıtılır.

10) Emeklilik planının niteliği, kapsamı, katılımcılara sunulan hizmetler ve masraf kesintileri gibi temel özellikleri ve diğer konularla ilgili olarak herhangi bir yanlış anlamaya yol açacak şekilde eksik bilgi verilemez.

11) Her ne ad altında olursa olsun emeklilik planlarında yer almayan ve promosyon niteliği taşıyan hediye, ilave getiri gibi taahhütlerde bulunulamaz.

12) Ölçeklerde farklılık yaratmak suretiyle görsel olarak katılımcıyı yanıltıcı grafik ve benzeri mahiyetteki şekiller kullanılamaz.

13) Getiri, kâr payı oranları ve diğer oranlara ilişkin açıklamalarda, bu oranlara ilişkin hesaplamaların net ya da brüt değerler üzerinden yapılıp yapılmadığı ayrı, okunaklı ve anlaşılır bir şekilde belirtilir.

14) Yalnızca belli bir gruba yönelik ya da süreli geçerliliği olan ilân ve reklam metinleri, genel bir uygulama izlenimi uyandıracak şekilde düzenlenemez.

15) Geleceğe yönelik oluşturulacak tahmini tablolarda şirketin geçmiş yıllara ait yatırım performansı ile yurt içi ve yurt dışındaki uzun vadeli yatırım araçlarının beklenen getiri oranları, bu oranların geleceğe yönelik bir taahhüt olmadığı ve gerçekleşmesinin garanti edilmediği ayrı, okunaklı ve anlaşılabilir bir şekilde yazılmak kaydıyla kullanılabilir. Hazırlanan bu tablolarda bireysel emeklilik sisteminde yapılacak her türlü kesinti tutarı mutlaka ayrıntılı olarak belirtilir.

16) Emeklilik planı kapsamında yer alan fonlar, Kurulca fon payları kayda alınmadan önce, ilân ve reklama konu olamazlar. Münhasıran emeklilik planlarında yer alan fonlara ait getirilerin sunumu, Kurulun yatırım fonlarının performans ve getiri sunumuna ilişkin olarak belirlendiği esas ve usullere uygun olmak zorundadır.

17) Münhasıran emeklilik planı kapsamında yer alan fonların ilân ve reklamlarının yapıldığı hallerde, izahnamelerin yayınlandığı Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinin tarih ve sayısı yer alır.

18) Yukarıda belirlenen ilke ve şartlara uygun davranılan hallerde dahi, katılımcıları yanlış yönlendirebilecek ve bireysel emeklilik ve yatırım tercihlerini olumsuz etkileyebilecek içerikte ifadeler kullanılamaz.

Şirket ya da bireysel emeklilik aracısı tarafından yukarıdaki esaslara uygun olarak hazırlanan ilân ve reklamlar numaralandırılarak dosyalanır ve Müsteşarlık tarafından yapılacak denetimler için üç yıl boyunca saklanır.

Bireysel emeklilik aracısı tarafından hazırlanan emeklilik planına yönelik ilân ve reklamlarda aracısı olunan şirketin yazılı onayı alınır ve ilân ve reklamlar ile birlikte şirket nezdinde dosyalanır.

YEDİNCİ BÖLÜM

Geçici ve Son Hükümler

Türkiye Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliğine Üyelik

Madde 33 - Hayat ve ferdi kaza branşlarında da faaliyet göstermek üzere ruhsatname almış olan şirketlerin ruhsatnamelerini aldıkları tarihten itibaren üç ay içinde 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun 36 ncı maddesi uyarınca kurulmuş olan Türkiye Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliğine üyelik başvurusu yapmaları zorunludur. Bu şirketler sadece hayat ve ferdi kaza branşlarındaki faaliyetleri ile topladıkları primler oranında Türkiye Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliğine aidat öder.

Yurt Dışından Temin Edilecek Belgeler

Madde 34 - Bu Yönetmelikte yer alan başvurularla ilgili olarak yurt dışından temin edilecek belgeler ilgili ülkenin yetkili makamlarınca veya Türkiye'nin o ülkedeki konsoloslughunca veya Lahey Devletler Özel Hukuku Konferansı çerçevesinde hazırlanan Yabancı Resmi Belgelerin Tasdiki Mecburiyetinin Kaldırılması Sözleşmesi hükümlerine uygun biçimde düzenlenir ve başvuruya belgelerin yeminli tercüme bürolarınca yapılmış veya noterden onaylatılmış tercümeleri eklenir.

Müsteşarlığa Gönderilecek Bilgi ve Belgeler

Madde 35 - Müsteşarlık, emeklilik, hayat ve ferdi kaza sigorta branşlarına ilişkin malî tablolar, cetveller, bu branşlara ilişkin istenen diğer dokümanları ile katılımcılara sunulacak bilgi ve belgelerin içeriklerini, gönderilme sürelerini ve ilânlarına ilişkin esas ve usulleri düzenler.

Geçici Madde 1 - Kanunun yayımı tarihinden önce hayat branşında faaliyet gösteren ve yeni poliçe akdetme yetkisi olan sigorta şirketleri Kanunun yürürlük tarihinden itibaren beş yıl içinde başvurduğu ve Kanunun 8 inci ve 9 uncu maddeleri ile bu Yönetmelikte belirtilen şartları yerine getirdiği takdirde emeklilik branşında faaliyet gösterebilir. Bu madde çerçevesinde hayat sigorta şirketinden emeklilik şirketine dönüşenlerin Türkiye Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliğine üyelikleri devam eder.

Emeklilik şirketine dönüşebilmek için şirketin faaliyetlerini emeklilik şirketi olarak devam ettirebilmesine yönelik teknik, idari ve hukuksal düzenlemelerin yapılması zorunludur. Emeklilik şirketine dönüşebilmek için hayat sigorta şirketinin hayat ve ferdi kaza branşları için sigortacılık mevzuatına göre hesaplanan yükümlülük karşılama yeterliliği çerçevesinde sermaye veya özkaynak gereksinmesi varsa bunların emeklilik branşı ruhsatı alınmadan önce tamamlanmış olması ve bu branşlara ilişkin yasal yükümlülüklerini karşılayacak yeterli teminata ve varlığa sahip olması gerekir. Ek sermaye gereksinmesi tespitine yönelik yapılacak hesaplamalarda, ilgili branşlara ilişkin portföyden beklenen giderlerin bugünkü değeri ile beklenen gelirlerin bugünkü değeri arasındaki farkı ifade eder.

Emeklilik branşında faaliyet göstermek üzere yapılacak başvuruda hayat sigorta portföyüne ilişkin olarak alınacak tedbirler bir rapor halinde ayrıntılı olarak yer alır. Hayat sigorta şirketinden Kanunun geçici 1 inci maddesine göre emeklilik şirketine dönüşecek şirket, geçici mevcut hayat sigorta portföyü ile ilgili olarak bu maddede öngörülen tedbirleri emeklilik branşında ruhsat alındığı tarihten itibaren iki yıl içinde tamamlar ve Müsteşarlıkça gerekli görülen aşağıda belirtilen işlemleri yapar ve diğer tedbirleri alır:

a) Portföy ile ilgili alınacak tedbirler;

1) Tarifelerin Kanun ve ilgili düzenlemelere uygunluğunun sağlanması,

2) Emeklilik şirketine dönüşme sonrasında satılması düşünülen hayat sigortası ürünlerinin belirlenmesi ve bunlara ilişkin olarak mevzuat ve 11 inci maddede öngörülen düzenlemelerin yapılması,

3) Mevcut portföyün ekonomik şartlara uyumlaştırılmasına yönelik olarak ortalama prim tutarlarının artırılmasına ve tenzil işlemine tabi tutulmuş sigortaların tekrar aktif hale getirilmesine yönelik önlemlerin alınması.

b) Teknik alt yapı ile ilgili tedbirler;

1) Mevcut hayat sigortası portföyünün bireysel emeklilik sistemine uyumunun sağlanması,

2) Hayat sigortası portföyü ile ilgili karşılıklar, yatırıma yönlendirilen varlık, kâr payı, portföy hareketleri ve ilgili diğer bilgilerin günlük gözetim ve denetiminin yapılabilmesine olanak sağlayacak düzenlemelerin yapılması,

3) Sigortalıların kendileri ile ilgili bilgilere her türlü elektronik ortamda ulaşmalarına olanak sağlayacak tedbirlerin alınması,

4) Portföye ilişkin bilgilerin ilişkisel veri tabanlı yönetim sistemleri ortamlarında takibinin yapılabilmesi.

5) Sigortalıların fonlarının ortalama getirinin artmasına yönelik olarak fon yönetim stratejilerinin oluşturulması ve gerekli önlemlerin alınması,

6) İptal oranlarının azaltılmasına yönelik olarak, geçmiş dönem verilerinin neden ve sonuçlarının belirlenmesi ve bu belirlemeye uygun önlemlerin saptanması.

c) Sigortalılara yapılacak bildirimler;

1) Bir yıldan uzun süreli hayat sigortalarının mevcut ekonomik şartlar, sigorta süresi, birikim tutarı, prim miktarı açısından değerlendirilmesi ve bu türdeki sigortalılara yönelik alınacak önlemlerin belirlenmesi,

2) Sigortalılara süre sonunda elde edecekleri birikim tutarlarının tahmini değerinin reel değerler dikkate alınarak hesaplanabilmesine yönelik tahmini tabloların oluşturulması,

3) Sigortalıların bireysel emeklilik sistemine birikimlerini ve kazanılmış haklarını aktarabilmelerine ilişkin şart ve kriterlerin belirlenmesi,

4) Sigortalıların geçmişe dönük sigortalılık süreleri ve birikim tutarları dikkate alınarak vergi teşvikleri açısından yapılan düzenlemeler konusunda gerekli bilgilerin verilmesi.

d) Dağıtım kanallarına ilişkin esaslar;

1) Bir yıldan uzun süreli hayat sigortalarında ödenen komisyon oranlarının pazarlama ve tanıtım faaliyetlerinde kullanılan bilgi ve belgelerde belirtilmesi,

2) Her sözleşmede aracı sicil numarası kullanımının belirtilmesi,

3) İptal oranları yüksek olan aracılara yönelik tedbir alınması.

Geçici Madde 2 - Kanunun geçici 1 inci maddesi kapsamında hayat sigorta şirketinden emeklilik şirketine dönüşen şirket, hastalık sigortası portföyünü, sigortalıların tüm hak ve yükümlülükleri korunarak, emeklilik branşı ruhsatını aldığı tarihten itibaren iki yıl içinde devreder. Şirket, emeklilik branşında ruhsat aldığı tarihten itibaren bir yıl sonra hastalık sigorta branşında yeni poliçe aktelemeyebilir. Ancak, portföy devir işlemleri gerçekleşene kadar mevcut portföylerinde yenileme işlemleri yapılabilir.

Hastalık branşına ait faaliyetlerin sona ermesi, portföy devri ve ilgili diğer hususlar bir rapor halinde ayrıca düzenlenir ve yapılabilirlik raporu ile iş planında yer alır.

Geçici Madde 3 - Kanunun geçici 1 inci maddesi uyarınca emeklilik şirketine dönüşen şirketlerde veya emeklilik şirketine asgari yüzde on payla ortak olmuş hayat branşında faaliyet gösteren ve yeni poliçe aktetme yetkisine sahip şirketlerde birikimli hayat sigortası bulunan sigortalılar, Kanunda öngörülen şartları haiz olmaları halinde birikimlerini tüm hak ve yükümlülükleri ile birlikte bireysel emeklilik sistemine aktarabilir.

Şirket, birikimli hayat sigortalarından emeklilik planlarına aktarım yapmak isteyen sigortalılarına ilişkin esas ve usulleri emeklilik planı ile birlikte Müsteşarlığa gönderir.

Bireysel emeklilik sistemine dahil olmak isteyen sigortalıların geçiş taleplerine ilişkin düzenlemelerde aşağıdaki koşullar dikkate alınır;

- a) Yaş,
- b) Sigortalı olarak geçen süre,
- c) Birikim tutarı,
- d) Son ödenen yıllık prim tutarı,
- e) Emeklilikte elde edilecek toplam birikim tutarına ilişkin tahmini tutar,
- f) Vade gelimine ya da bireysel emeklilik sisteminde emekliliğe hak kazanabilmesi için kalan süre,
- g) Bireysel emeklilik sisteminde emekliliğe hak kazandığı anda makul düzeyde yıllık gelire sahip olması için gereken birikimin sağlanması amacıyla belirlenen ek katkı tutarı,
- h) Plan kapsamında alınması gereken asgari katkı payı tutarı,
- ı) Prim ve katkılar ile birikimlere ilişkin vergi düzenlemeleri.

Şirket, aktarım talebinde bulunan sigortalıya, dahil olacağı plana ve mevcut birikimli hayat sigortasına ilişkin gerekli bildirimleri yapar.

Şirket, geçiş talebinde bulunanlara doğru ve objektif bilgi vermek zorundadır.

Bu madde kapsamında aktarım yapılması halinde katılımcılardan sisteme giriş aidatı ve aktarıma ilişkin masraf kesintisi yapılmaz.

Yürürlük

MADDE 36 - Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 37 - Bu Yönetmelik hükümlerini Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.